

ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος → <http://endeaneos.blogspot.com.au>

Melbourne Cup: η αυστραλιανή ιδιαιτερότητα...

Το Κύπελλο της Μελβούρνης-Melbourne Cup είναι η μεγαλύτερη και ιστορικότερη ιπποδρομία της Αυστραλίας.

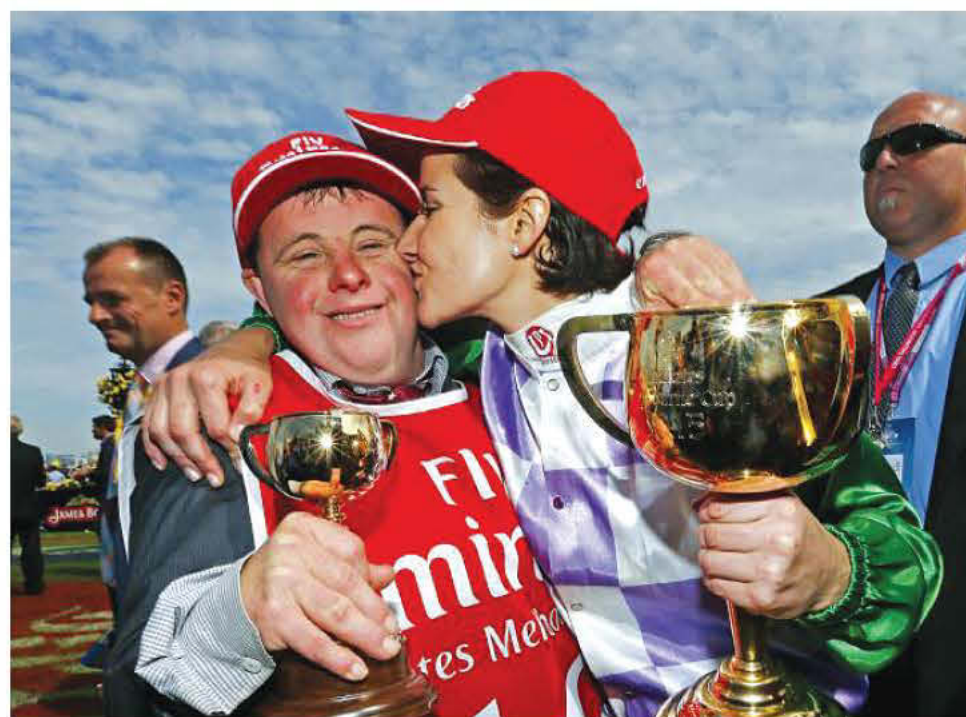
Σε αυτόν τον αγώνα, όπως και σε άλλα αθλήματα της Αυστραλίας, υπάρχει handicap. Τα πιο δυνατά, τα πιο έμπειρα, τα πιο νικηφόρα άλογα αυτής της κούρσας σύμβολο, φορτώνονται με επιπλέον βάρη έτσι ώστε να μπορούν να διεκδικήσουν τη νίκη με όρους σχετικής ισότητας και πιο νέα, αδύναμα ή άπειρα άλογα...

Το Melbourne Cup, ημέρα δημόσιας αργίας για την πολιτεία της Victoria πρωτεύουσα της οποίας είναι η Μελβούρνη, διοργανώθηκε για πρώτη φορά το 1861. Σε αυτό συμμετέχουν 24 άλογα με τους αναβάτες τους που καλύπτουν μια απόσταση 3.200 μέτρων. Η ιπποδρομία διοργανώνεται πάντα την πρώτη Τρίτη του Νοέμβρη και αρχίζει πάντα στις 3 η ώρα το απόγευμα. Κατά τη διάρκεια των περίπου 3 λεπτών και 20 δευτερολέπτων που κρατάει η «κούρσα», σταματάει να την παρακολουθήσει από την τηλεόραση, από το ραδιόφωνο ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο σχεδόν ολόκληρη η Αυστραλία. Στο Melbourne Cup συμμετέχουν άλογα ηλικίας 3 ετών και άνω.

Αν δεν έχεις ζήσει στην Αυστραλία είναι δύσκολο να πιστέψεις πως μια ιπποδρομία μπορεί να γιορτάζεται ως δημόσια αργία σε μια πολιτεία.

Αν δεν έχεις ζήσει στην Αυστραλία δυσκολεύεται να κατανοήσεις πως η ανεπίσημη εθνική επέτειος της χώρας, η Ημέρα των ANZAK-ANZAC Day, αυτή πάνω στην οποία χτίστηκαν εθνικές αφηγήσεις και θρύλοι, αναφέρεται πρωτίστως σε μια στρατιωτική καταστροφή στην εκστρατεία της Καλλίπολης το 1915. Είναι δύσκολο να κατανοήσει κάποιος που προέρχεται από τον παλιό κόσμο, τον γεμάτο ιστορία και μεγάλα γεγονότα, ότι στην πρωτεύουσα της χώρας την Canberra, αλλά και σε άλλες πόλεις, εδώ και δεκαετίες η παρέλαση της ημέρας των ANZAC (Australian and New Zealand Army Corps), ανοίγει συμβολικά με ένα άλογο χωρίς τον αναβάτη του, που έχασε τη ζωή του στη μάχη. Ένα άλογο χωρίς τον αναβάτη του, έχοντας κρεμασμένες από τη σέλα ανάποδα τις στρατιωτικές μπότες/αρβύλες του νεκρού στρατιώτη, ανοίγει την παρέλαση στην πρωτεύουσα αυτής της ιδιαίτερης χώρας του νότου.

Αν δεν έχεις ζήσει στην Αυστραλία είναι δύσκολο να καταλάβεις γιατί στο

Μουσείο της Μελβούρνης ανάμεσα στα εκθέματα υπάρχει και ένα βαλοσωμένο άλογο, ο Phar Lap! Ένα άλογο που στην εποχή του οικονομικού Κραχ κέρδιζε τη μια ιπποδρομία μετά την άλλη και στις πλάτες του πέρα από τον αναβάτη του κουβαλούσε τις ελπίδες, τις προσδοκίες, τις φαντασιώσεις ενός ολόκληρου λαού.

Η αγγλοκελτική Αυστραλία άλλαξε ως ένα βαθμό, εξαιτίας της μαζικής μεταπολεμικής μετανάστευσης, οι εθνικοί της μύθοι όμως, οι εθνικές της αφηγήσεις, έγιναν αποδεκτοί και από τους μετανάστες.

Αναδεικνύω αυτές τις ιδιαιτερότητες της Αυστραλίας, με αφορμή το φετινό Melbourne Cup, γιατί είναι παραδείγματα που δείχνουν αποδοχή, διαίω-

νισμ και επιβολή ιδιαίτερων εθνικών μύθων και εθνικών αφηγήσεων, όχι μόνο από τη λεγόμενη άρχουσα τάξη, αλλά και από το πόπολο.

Η εθνική αφήγηση των Αντιπόδων δεν επιβάλλεται μόνο από την άρχουσα τάξη και από το εκπαιδευτικό σύστημα για παράδειγμα. Η εθνική αφήγηση, οι μύθοι και τα σύμβολα της χώρας, καθορίζονται σε σημαντικό βαθμό, είναι άθροισμα και μικρών, προσωπικών, λαϊκών, βιωμένων σχέσεων των απλών της ανθρώπων με τη νεότερη λευκή ιστορία της Αυστραλίας.

Το Melbourne Cup για παράδειγμα, αυτό το επίσημο εθνικό και όχι μόνο αθλητικό γεγονός, δεν είναι απλά

υπόθεση των αστών όπως συμβαίνει στο Royal Ascot της Βρετανίας. Το Melbourne Cup είναι υπόθεση, είναι βίωμα, είναι μνήμη και αναφορά, είναι κομμάτι της ζωής και της εργατικής τάξης, έστω και αν αυτή απλώς παρακολουθεί και στοιχηματίζει...

Η επέτειος των ANZAC από την άλλη μεριά δεν είναι απλώς μια εθνική επέτειος, τα χαρακτηριστικά της οποίας επιβάλλονται εκ των άνω. Είναι μια προσωπική σχέση των «απλών» Αυστραλών με τους οικογενειακούς, με τους προσωπικούς τους μύθους, χαμένους μέσα στο χρόνο, στη μνήμη, και στην αφήγηση. Και είναι το άθροισμα όλων αυτών των προσωπικών ιστοριών, των προσωπικών σχέσεων και αφηγήσεων με την ιστορία, έτσι όπως γράφτηκε στην Αυστραλία, που συγκαθορίζει την εθνική αφήγηση, τους εθνικούς μύθους της χώρας.

Και είναι αυτή η αυστραλιανή ιδιαιτερότητα ή εξαίρεση αν θέλετε, που κάνει την πολιτειακή αργία του Melbourne Cup να είναι κάτι περισσότερο, κάτι σημαντικότερο και μεγαλύτερο από ένα εορτασμό για μια σημαντική ιπποδρομία...

Υ.Γ. Για πρώτη φορά στα 155 χρόνια της ιστορίας του, το Melbourne Cup κερδήθηκε φέτος από γυναίκα τζόκει, τη Michelle Payne, που ήππευσε ένα αουτσάιντερ (Prince of Penzance). Το άλογο το φροντίζει (strapper) ο αδερφός της τζόκει Steven Payne, που πάσχει από σύνδρομο Down.